onko asetuksen (EY) N:o 883/2004 68 artiklaa, luettuna yhdessä sen 1 artiklan a ja b alakohdan ja 11 artiklan 3 kohdan a alakohdan kanssa, tulkittava siten, että asianomaisen henkilön on katsottava toimivan palkkatyössä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toisessa jäsenvaltiossa tai olevan sosiaaliturvan kannalta tällaista toimintaa vastaavassa tilanteessa, jos kyseisen toisen jäsenvaltion sosiaalivakuutuskassa antaa todistuksen maataloustyöntekijän vakuutuksesta ja jäsenvaltion toimivaltainen perhe-etuuslaitos vahvistaa palkkatyössä toimimisen, vaikka asianomainen henkilö väittää, että vakuutus liittyy ainoastaan maatalousmaaksi rekisteröidyn tilan omistajuuteen eikä tilaa tosiasiassa hoideta?

([1]) Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004 (EUVL 2004, L 166, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 3.2.2023 – flightright GmbH v. TAP Portugal

(Asia C-52/23, flightright)

(2023/C 164/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Frankfurt am Main

Pääasian asianosaiset

Kantaja: flightright GmbH

Vastaaja: TAP Portugal

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko kyse asetuksen [(EY) N:o 261/2004 ([1])] 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksellisista olosuhteista, kun sääolosuhteet ovat sellaiset, että lento ei ole mahdollinen, sääolosuhteiden poikkeuksellisuudesta riippumatta?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, voidaanko se, onko kyse poikkeuksellisista sääolosuhteista, ratkaista sen mukaan, kuinka yleisiä kyseiset sääolosuhteet ovat alueellisesti ja kausittain esiintymispaikkakunnalla, kun otetaan huomioon sääolosuhteiden esiintymisaika?

([1]) Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de première instance de Liège (Belgia) on esittänyt 10.2.2023 – Chaudfontaine Loisirs v. Belgian valtio

(Asia C-73/23, Chaudfontaine Loisirs)

(2023/C 164/42)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance de Liège

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Chaudfontaine Loisirs

Vastaaja ja hakija pakollisen välintulon ja vakuuksien osalta: Belgian valtio, edustajanaan Ministre des Finances

Muu osapuoli ja vastaaja pakollisen väliintulon ja vakuuksien osalta: Belgian valtio, edustajaan Ministre de la Justice

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Voiko jäsenvaltio yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY [1] 135 artiklan 1 kohdan i alakohdan ja verotuksen neutraalisuuden periaatteen mukaan jättää kyseisessä säännöksessä tarkoitetun vapautuksen ulkopuolelle ainoastaan sellaiset uhka- tai rahapelit, joita tarjotaan sähköisesti, vaikka sellaiset uhka- tai rahapelit, joita ei tarjota sähköisesti, on edelleen vapautettu arvolisäverosta?

2) Voiko jäsenvaltio yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 135 artiklan 1 kohdan i alakohdan ja verotuksen neutraalisuuden periaatteen mukaan jättää kyseisessä säännöksessä tarkoitetun vapautuksen ulkopuolelle ainoastaan sellaiset uhka- tai rahapelit, joita tarjotaan sähköisesti, lukuun ottamatta arvontoja, jotka on edelleen vapautettu arvonlisäverosta riippumatta siitä, tarjotaanko niitä sähköisesti vai ei?

3) Sallitaanko SEUT 267 artiklan kolmannessa kohdassa, että ylempi tuomioistuin pysyttää voimassa sellaisen kansallisen oikeuden säännöksen vaikutukset, jonka se on kumonnut sen vuoksi, että sillä rikotaan kansallista oikeutta, lausumatta lainkaan sen käsiteltäväksi samassa yhteydessä saatetusta unionin oikeuden rikkomista koskevasta kysymyksestä ja siten pyytämättä unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua kyseisen kansallisen säännöksen yhteensopivuudesta unionin oikeuden kanssa ja tiedustelematta unionin tuomioistuimelta, millä edellytyksillä se voisi pysyttää voimassa kyseisen säännöksen oikeusvaikutukset siitä huolimatta, että se on yhteensopimaton unionin oikeuden kanssa?

4) Jos johonkin edellisistä kysymyksistä vastataan kieltävästi, saattoiko Cour constitutionnelle pitää taannehtivasti voimassa sellaisten säännösten vaikutukset, jotka se oli kumonnut sen vuoksi, että ne olivat yhteensopimattomia toimivallan jakoa koskevien kansallisten sääntöjen kanssa, vaikka nämä säännökset olivat yhteensopimattomia myös arvonlisäverodirektiivin (neuvoston direktiivin 2006/112/EY) kanssa, ja perustella tätä sillä, että jo maksettujen verojen palauttamisesta aiheutuisi varainhoidollisia ja hallinnollisia vaikeuksia?

5) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, voiko verovelvollinen saada palautuksen arvonlisäverosta, jonka se on maksanut järjestämiensä pelien ja vedonlyöntien todellisesta bruttotuotosta ja joka on kannettu sellaisten säännösten perusteella, jotka eivät ole yhteensopivia yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ja verotuksen neutraalisuuden periaatteen kanssa?

[1] EUVL 2006, L 347, s. 1.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 7.2.2023 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt l'Augstākā tiesa (Senāts) – Latvia) – SIA "Ogres HES", Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijan, Ekonomikas ministrijan ja Finanšu ministrijan osallistuessa asian käsittelyyn

(Asia C-152/21, [1] **Ogres HES**

(2023/C 164/43)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

[1] EUVL C 242, 21.6.2021.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 28.12.2022 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal d'arrondissement de Luxembourg – Luxemburg) – G-Finance SARL, DV v. Luxembourg Business Registers

(Asia C-317/21, [1] **G-Finance)**

(2023/C 164/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

[1] EUVL C 297, 26.7.2021.